

ληνίδων, φαινὰ ἐκ τῆς λάμψεως δύο ὀφθαλμῶν ἐκφραστικωτάτων, ὧν ἕκαστον βλέμμα φέρει εἰς τὰ χεῖλη καὶ ἓνα στίχον ὠδῆς· καὶ τὰ μεγαλοπρεπῆ ἄμα καὶ ἐλαφρὰ σώματα, ἅτινα σοὶ ἐμποιοῦσι τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὰ σφίγγῃς εἰς τὰς ἀγκάλας σου μᾶλλον διὰ νὰ τὰ στήθης ἐπάνω κρηπίδος ἀγάλματος, παρὰ διὰ νὰ τὰ μεταφέρῃς εἰς τὸ χαρέμιον. Μεταξὺ αὐτῶν βλέπεις ἀκόμη τινὰς, αἵτινες φέρουσι τὴν κόμην κρεμαμένην εἰς μακρὰς κυματιζούσας πλεξίδας, καὶ ἓνα μέγαν πλόκαμον περιβάλλοντα τὴν κεφαλὴν ὡς διάδημα· τὸσον ὥραιας, τὸσον εὐγενεῖς, τὸσον κλασικὰς, ὥστε θὰ ἐξελάμβανες αὐτὰς ὡς ἀγάλματα τοῦ Πραξιτέλους ἢ τοῦ Λυσίππου, ἢ ὡς νεάνιδας ἀθανάτου ἀνευρεθείσας μετὰ εἰκοσιν αἰῶνας εἰς κοιλὰδα τινὰ ἀγνωστον τῆς Λακωνικῆς, ἢ εἰς νη-σίδριον τι λησμονημένον τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. Εἶνε δὲ σπανιώταται αἱ ἔχουσαι τὸ ὑπέρτερον τοῦτο κάλλος γυναικες, καὶ δὲν εὐρίσκεις δεῖγματα αὐτοῦ εἰμὴ μεταξὺ τῆς ἀρχαίας ἀριστοκρατίας τοῦ κράτους, εἰς τὴν σιωπηλὴν καὶ θλιθερὰν συνοικίαν τοῦ Φαναρίου, ὅπου κατέφυγεν ἡ ψυχὴ τοῦ ἀρχαίου Βυζαντίου. Ἐκεῖ φαίνεται ἀκόμη ἐνίοτε καὶ τις τῶν ἐξαισιῶν τούτων γυναικῶν ἐπὶ τινος ἐξώστου δρυφάκτου, ἢ εἰς τὰς κιγκλίδας ὑψηλοτάτου τινὸς παραθύρου, ἔχουσα προσηλωμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν ἔρημον ὁδὸν, ὡς τις βασίλισσα δεσποτίας. Καίτοι δὲ δὲν βλέπεις πρὸ τῶν θυρῶν αὐτῆς τοὺς πολυπληθεῖς καὶ ἀργοὺς δούλους τῶν ἀπογόνων τῶν Κομνηνῶν καὶ Παλαιολόγων, δύνασαι ὅμως, παρατηρῶν αὐτὴν λαθραῖως, νὰ πιστεύσῃς διὰ μίαν στιγμὴν, ὅτι βλέπεις διὰ τῆς ῥωγμῆς νεφέλης τὸ πρόσωπον θεᾶς τινος τοῦ Ὀλύμπου.

⁸Ἐπιταί συνήτια.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ

Εὖ ζῆν καὶ εὐθυμεῖν.

Μεθ' ὅλους τοὺς πόνους καὶ τοὺς κόπους, μεθ' ὅλας τὰς στερήσεις καὶ τὰς ταλαιπωρίας, μεθ' ὅλας τὰς μερίμνας καὶ τὰ παθήματα τὰ τε σωματικὰ καὶ τὰ ψυχικὰ, ὁ ἄνθρωπος καθόλου δὲν μεταλλάσσει τὸν βίον ἐκὼν καὶ ἀναλγῆτως, ἀλλὰ καὶ τὰς μεγίστας τῶν θυσιῶν προθυμώτατα ὑφίσταται, ὅπως ἐπ' ἐλάχιστον τὸν παρατείνῃ. Ἡ ἐπιθυμία τοῦ καταστῆσαι τὰ ἀδύνατα δυνατὰ ἐπησχόλησε μὲν τὴν ἀνθρωπότητα ἐξ ἀμνημονεύτων αἰῶνων, παρέσυρε δὲ εἰς μωρὰς ἐρεῦνας καὶ ἀλλόκοτα συμπεράσματα τοὺς ἐν τῷ μέσῳ αἰῶνι σοφοὺς.

Ἡ καταστατικὴ ἐπιστήμη ἀπέδειξεν ὅτι κατὰ μέσον ὄρον φθάνει εἰς τὸ ἕκατοστὸν ἔτος εἰς μόνος ἄνθρωπος ἐπὶ πεντακισχιλίων. Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι ἔζων κατὰ φύσιν, ἐξετέλουν δὲ καὶ τὰς συμβουλὰς τῶν φρονίμων, θὰ ἔφθανον εἰς τῆς ἡλικίας τὴν ἀκμὴν μεταξὺ τοῦ 50 καὶ τοῦ 60 ἔτους. Ἀλλ' εἰς τί συνίστανται αἱ τῶν φρονίμων

συμβουλαί; Ἐν πρώτοις ὁμολογεῖται παρὰ πάντων ὅτι οἱ ἄγαμοι ἀποθνήσκουσι πρωϊμώτερον τῶν ἐγγάμων· κατὰ δὲ τὰς καταστατικὰς πληροφορίας 11 ἔτη κερδαίνουνσι οἱ νυμφευόμενοι ἐν ἡλικίᾳ 30 ἐτῶν, 8 οἱ ἐν ἡλικίᾳ 35 καὶ 6 οἱ ἐν ἡλικίᾳ 40. Πλὴν τοῦ γάμου προεσθῆσαν καὶ ἄλλα μέτρα λίαν παράδοξα. Πάντα ὅμως τὰ λεγόμενα προφυλακτικὰ μέτρα δὲν ἀποσοβοῦσι τὰ νοσήματα, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας τὰ προκαλοῦσι καὶ ἐπιταχύνουσι. Σπουδαίους, ἐν μέρει δὲ καὶ ὀρθοὺς κανόνες, συνέταξεν ὁ περίφημος Οὐφέλανδ ἐν τῇ μακροβιωτικῇ του. «Τὸν βίον βραχύνει, λέγει, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἡ ὑπερβολὴ τῆς τροφῆς· ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἐξανιστᾶται τῆς τραπέζης οὐ μόνον πρὶν ἢ κορεσθῆ, ἀλλὰ καὶ ἅμα νοήσας ὅτι ἐγαργαλίσθη καὶ σφοδρότερα ἐξηγέρθη ἢ ἐν αὐτῷ ὄρεξις· τὸ «μετρίως ζῆν» εἶνε παράγγελμα χρυσοῦν, πρέπει δὲ νὰ ἐφαρμόζηται εἰς τὸν βίον, τὸν τε ὑλικὸν καὶ τὸν διανοητικόν· ὁ ἄνθρωπος ἐκὼν ἄκων ὀφείλει νὰ εἶνε φιλόσοφος στωϊκὸς, καὶ δὴ καὶ αἰσιόδοξος». Ἀλλ' ὁ Οὐφέλανδ ἐκήρυξεν εἰς ὅσα οὐκ ἀκούοντων, διότι πραγματικῶς ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐμπορεῖ νὰ διατηρῇ ἐν τῇ διαθέσει τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς τὴν μηχανικὴν κανονικότητα τῶν ὀρολογίων.

Ἐν τούτοις, καὶ τοι ἀγνώστου μένοντος τοῦ μυστηρίου, δι' οὗ θὰ ἠδύνατο νὰ παραταθῆ ἡ ζωὴ, δὲν παρημέλησεν ἡ νεωτέρα καταστατικὴ νὰ ἐξακριβώσῃ διαφόρους κανόνες. Αἱ γυναῖκες π. χ. εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μακροβιώτεραι τῶν ἀνδρῶν, καὶ περ ἐμπαθέστερον τούτων πολλάκις διατιθέμεναι, καὶ εἰς σωματικὰ νοσήματα ὑποκείμεναι πλείοτε. Οὐχὶ μικρὸν, κατὰ τὴν ἐπιστήμην, ἐπιδρᾷ εἰς τὴν τοῦ βίου παράτασιν καὶ ὁ πλοῦτος. Ἐν χώραις ὀπωσοῦν εὐπορούσας οἱ ἄνθρωποι ζῶσι μακρότερον ἢ ἐν χώραις πενομέναις· ἡ αὐτὴ δὲ παρατηρεῖται σχέσις καὶ ἀναλογία μεταξὺ τῶν πλουσίων καὶ τῶν πτωχῶν κατοίκων μιᾶς μεγαλοπόλεως. Μεγίστη πάλιν ἀνευρίσκειται ἡ διαφορά μεταξὺ τῶν μεγάλων πόλεων, ὧν περ νοσηροτάτη ὑπάρχει ἄνευ ἀμφιβολίας τὸ Βερολίνον. Ἐκ τῶν χωρῶν, αἵτινες ἀπεδείχθησαν πατριδὲς πλείστων μακροβίων ἀνθρώπων, πρωτεύουσιν ἡ Νορβηγία, ἡ Σουηδία, ἡ Δανία· κατόπιον ἔρχεται ἡ Ἀγγλία· πασῶν ἐσχάτη εἶνε ἡ Ἰσπανία. Τὰ ψυχρὰ κλίματα ἐπομένως συντελοῦσιν εἰς τὴν μακροβιότητα ἀσυγκρίτως πλείοτερον ἢ τὰ θερμὰ.

Οἱ ἥρωες τῆς καταστατικῆς ἐπιστήμης ἔσχον τὴν ὑπομονὴν νὰ ζητήσωσι καὶ τὴν σχέσιν τῶν τοκετῶν πρὸς τοὺς θανάτους ἐν ὅλῃ τῇ ὑψηλῷ εὐρον λοιπὸν ὅτι ἐκ τῶν 1300 ἑκατομμ. τῆς οἰκουμένης τελευτῶσι κατ' ἔτος μὲν 33,000,000, καθ' ἡμέραν 91,000, καθ' ἐκάστην ὥραν 3,700, καθ' ἕκαστον δὲ λεπτόν 60. Παρήγορον ὀπωσοῦν εἶνε τὸ ἄλλο ἐξαγόμενον τῆς ἐρεῦνης τῶν τοκετῶν, οἵτινες συμποσοῦνται κατ' ἔτος εἰς 37,000,000. Κατὰ ταῦτα,

ἤξ ἀγγέλλουσι τινες διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι ἀρκεῖ ν' ἀποστείλῃ τις πρὸς αὐτοὺς ποσὸν τι γραμματοσήμων, διὰ νὰ λάβῃ παρ' αὐτῶν διάφορα μέσα πλουτισμοῦ. Εὐρίσκονται δὲ ἱκανοὶ ἀπλοῖκοι ἄνθρωποι συλλαμβανόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὴν παγίδα ταύτην, οἱ δὲ κερδοσκόποι, ἀφ' οὗ πληρώσωσιν εἰς ἕξοδα ἀγγελίων 25—30,000 φράγκων (!) κατ' ἔτος, ἔχουσι περισσεύον ἱκανὸν καὶ δι' αὐτοὺς καθαρὸν κέρδος ἐκ τῆς τοιαύτης ἐξαπατήσεως τῶν ἀπλουστέρων.

Αἱ συνδρομαὶ καὶ αἱ κατὰ φύλλα πωλήσεις ἐπαρκούσιν ἀκριβῶς εἰς τὰς δαπάνας τῶν ἐφημερίδων, αἱ δ' ἀγγελίαι συναποτελοῦσι τὸν μεγαλύτερον πόρον τῶν κερδῶν.

Δύναται τις νὰ ὑπολογίσῃ πόσα δαπανῶσιν οἱ ἐν Εὐρώπῃ βιομηχανοὶ εἰς τὰς ἀγγελίας, ἀναλογιζόμενος ὅτι ὁ ἐν Λονδίῳ ἰατρός Ὁλοβαί, οὕτινος τὰ καταπότια καὶ αἱ ἀλοιφαὶ ἀναγγέλλονται καὶ ἐν ταῖς ἐλληνικαῖς ἐφημερίσι, δαπανᾷ εἰς ἀγγελίας ἐφημερίδων 30,000 λίρας κατ' ἔτος, ἦτοι 750,000 φράγκα, ὅπως εἶνε γνωστόν ὅτι τὸ εἶδιον τοῦ Μακασάρ δαπανᾷ 250,000, καὶ διάφορα καταστήματα ἐλευγεμάτων 300,000 ἕως 400,000 φράγκων. Πόσα καταπότια, πόσας φιάλας, καὶ πόσα ἐπανωφόρια πρέπει νὰ πωλήσῃ τις διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς μόνας τὰς δαπάνας τῶν ἀγγελίων! Διαβεβαιοῦσιν ἐν τούτοις, ὅτι μία ἀγγελία ἀποφέρει κατὰ μέσον ὄρον τὸ διπλοῦν τῆς δαπάνης τῆς, ἦτοι ὁ δαπανῶν εἰς ἀγγελίας 500,000 φραγ. δύναται νὰ κερδήτῃ 1 ἑκατομύριον, ἦτοι νὰ ἔχῃ καθαρὸν κέρδος 500,000 φράγ. Πρέπει δὲ νὰ ἔχῃ οὕτως τὸ πρᾶγμα, ἀφ' οὗ ἀποφασίζουσι τοιαύτας κολοσσιαίας προκαταβολὰς οἱ ἐπιχειροῦντες ταῦτα, χωρὶς νὰ καταστραφῶσι.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Πῶς ἐκάμετε, ἠρωτᾶτο ὁ πλούσιος τραπεζίτης * *, διὰ νὰ κερδήσῃτε καὶ πρὸ πάντων διὰ νὰ διατηρήσῃτε τόσα πλοῦτη;

— Ἀπλούστατα, ἀπεκρίθη οὗτος, ἔκαμνα τὸν πλούσιον, ὅταν ἤμην πτωχὸς, καὶ, ὅταν ἤμην πλούσιος, τὸν πτωχόν.

Ἄ * * Ὁ Malherle δειπνῶν ποτε παρά τινι ἀρχιεπισκόπῳ, ἀπεκοιμήθη περὶ τὰ τέλη. Ὁ ἀρχιερεὺς, μέλλων νὰ κηρύξῃ μετ' ὀλίγον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐξύπνησε καὶ τὸν προσεκάλεσεν εἰς τὴν ἑμιλίαν του.

— Ἀπαλλάξατέ με τοῦ λόγου, σὰς παρακαλῶ, σεβασμιώτατε, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος. Θὰ κοιμηθῶ κάλλιστα χωρὶς αὐτόν.

Ὅπου ἐγὼ καὶ ἂν σταθῶ σὲ ἐπαινῶ, καὶ ὅμως σὺ ὅπου καὶ ἂν εὐρεθῆς, ὅλ' ἐμὲ κακολογῆσῃς. Ἄλλὰ τῆς ἀτυχίας μας ὁποῖος σκληρὸς νόμος! οὔτε ἐμὲ πιστεύει τις, ἀλλ' οὔτε σὲ ἐπίσης.

* * Φ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ὁ διάσημος καλλιτέχνης Γαβαρνὶ ὑπεσχέθη εἰς τὸν Ἰγάρτ, διευθυντὴν τῆς σατυρικῆς ἐφημερίδος «Σιαριβαρι» νὰ τοῦ κάμῃ εἰκόνα τινὰ διὰ τὴν ἐφημερίδα του. Ὁ Ἰγάρτ καταγοητευθεὶς ἀπὸ τὴν ὑπόσχεσιν, ἔσπευσε νὰ στείλῃ πρὸς τὸν Γαβαρνὶ μίαν πλάκα λιθογραφικὴν, τὴν λεπτοτέραν καὶ ὠραιότεραν πασῶν, ὅσας ἠδυνήθη νὰ εὔρῃ, διότι κανεὶς δὲν ἦτο τόσο δύσκολος καὶ μεμψιμοιρος, ὅσον ὁ Γαβαρνὶ, ὁσάκις ἐπρόκειτο νὰ χαράξῃ ἐπὶ πλακός.

Ἐν τούτοις αἱ ἡμέραι, αἱ ἐβδομάδες παρέρχονται, καὶ τὸ περιμενόμενον σχεδιογράφημα δὲν ἔφθανε.

Ὁ Ἰγάρτ στέλλει πολλάκις εἰς τοῦ Γαβαρνὶ, ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐπὶ τέλους ἐξαποστέλλει ἕνα τῶν ὑπαλλήλων του μετὰ τὴν βῆτην ἐντολήν νὰ φέρῃ ὀπίσω τὴν πλάκα τοῦλάχιστον.

— Θέλω νὰ ὁμιλήσω τὸν κ. Γαβαρνὶ ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Ἰγάρτ, λέγει ὁ ὑπάλληλος πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὅστις τοῦ ἤνοιξε τὴν θύραν.

— Ἀπέθανεν, ἀποκρίνεται πρὸς τὸν ὑπάλληλον ὁ ἀνοίξας τὴν θύραν, ὅστις ἦτο ὁ ἴδιος Γαβαρνὶ.

— Ἀλλὰ μὲ εἶπαν νὰ ζητήσω μίαν πλάκα.

— Ἡ πλάξ κεῖται ἐπὶ τοῦ τάφου του!

Καὶ ἔκλεισε τὴν θύραν κατὰ πρόσωπον τοῦ πρεσβευτοῦ.

ΙΓΝΑΣ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ἐπειδὴ ἡ εὐτυχία εἶνε ὕψισμα, ὕπερ ἕλαστός τις μετρεῖ μετ' ἴδιον πῆχυν, οὐδεὶς ἔχει τὴν αὐτὴν γνώμην μετὰ τὸν γείτονά του περὶ τοῦ πόσον μέρος τῆς εὐτυχίας ταύτης κέκτηται ἢ ἀπέβαλεν.

* * Τὰ ἀπατηλότερα ὄνειρα δὲν εἶνε ὅσα βλεπομένη κοιμώμενοι.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὡς δραστηκὸν μέσον πρὸς ἀποφυγὴν τῶν χειμέτων (χιονιστρῶν) κατὰ τὸν χειμῶνα ἀνεκοινώθη ἡμῖν ὑπὸ τινος τῶν ἀναγνωστριῶν τῆς «Ἐστίας» τὸ ἐπόμενον: Πρὶν ἢ εἶτι ἀρχίσῃ τὸ δριμύ ψῦχος καὶ παρουσιασθῶσιν αἱ χιονίστραι, ἀπαραίτητον εἶνε καθ' ἑκάστην πρωΐαν μετὰ τὸ τακτικὸν νίψιμον νὰ νίπτῃ τις πάλιν τὰς χεῖρας διὰ κοινοῦ ὄξους. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου κατορθώνει εὐκόλως νὰ ἀποφύγῃ τὸ ἀνιερὸν πάθος τῶν χειμέτων.

Ἐπειδὴ εἶν' ἐνδεχόμενον νὰ διακοπῇ κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ἡ ἐκδοσις τῆς Ἐστίας, γνωστοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομητὰς αὐτῆς, ὅτι συνδρομαὶ διὰ τὸ ἔτος 1881 δὲν εἶνε δεκταὶ πρὸ τῆς 1 προσεχοῦς Ἰανουαρίου.